

מ"ת 69205/09/16 - באסל ג'ואמיס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 69205-09-16 מדינת ישראל נ' ג'ואמיס
תיק חיצוני: 3686/15

בפני	כבוד השופט ארז פורת
המבקש	באסל ג'ואמיס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד המבקש, באסל ג'ואמיס, הוגש ביום 29/09/16 כתב אישום בו יוחסה לו מסכת אישומים שעניינה החזקת נשק, חטיפה, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ופגיעה בנסיבות מחמירות.

על פי הנטען, ביום 20/07/15, המבקש, ביחד עם אחרים, קשרו קשר לתקוף את המתלונן על רקע קשריו עם אחות המבקש.

במהלך האירוע, המבקש ואחיו, תקפו את המתלונן במכות ובבעיטות, כשמעורב נוסף יורה בכלי הנשק בו אחז, בסמוך למתלונן במטרה להפחידו. עוד נטען כי במהלך התקיפה המבקש הוציא סכין מכיס מכנסיו ופצע את המתלונן בלחיו השמאלית.

לאחר תקיפתו, המבקש דחף את המתלונן במורד הגבעה, על שיחים ואבנים.

המבקש והאחרים עזבו את המקום בהותירם את המתלונן חבול ופצוע בזירה.

2. אין חולק כי המבקש נעצר רק ביום 20/09/16, מאחר שלא התייצב קודם לכן לזימון מאת המשטרה כדי להיחקר בפרשה.

3. שירות המבחן שהכין תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, המליץ על שחרורו לחלופת מעצר, שהוצעה, זאת הגם שצוין כי אצל המבקש מתקיימת "סבירות בינונית לפריצת גבולות במצבים מורכבים ומלחיצים".

בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על צורך בחלופת מעצר ראוייה והדוקה, תוך שילוב המבקש בהליך טיפולי מתאים.

7. ביום 07/11/16 נערך דיון בבקשת המעצר, כשהמבקש לא חלק על קיום תשתית ראיות לכאורה והסתפק בעתירה לאימוץ המלצת שירות המבחן. לאחר הדיון ובו ביום, ראיתי להורות על שחרור המבקש לחלופת המעצר, שכללה מעצר בית בפיקוח וכן חלונות התאווורות יומיים בליווי מפקח.

8. ביום 24/01/17 עתר המבקש לעיון חוזר בתנאי חלופת המעצר, כשהוא מבקש לאפשר בידו לצאת לעבודה בפיקוח דודו. בו ביום, ומבלי לקיים דיון בבקשה, ראיתי לדחותה, שכן סברתי כי לא חל כל שינוי נסיבות מעת מתן החלטת המעצר שהקים עילה לעיון מחודש בה.

9. ביום 02/02/17 הורה בית המשפט העליון בבש"פ 840/17 כי יקיים דיון בבקשה, כשכל צד שומר על טענותיו, וזאת כדי שתיתן החלטה אחר שמיעת טיעוני הצדדים.

10. ביום 16/02/17, שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים. ב"כ המשיבה התנגד לקבלת הבקשה. המשיבה הצביעה על מה שארע בענינים של שאר המעורבים באירוע נשוא האישומים והודגש כי כולם שהו בתנאים דומים או הדוקים יותר מאלה שנקבעו למבקש וזאת לפרק זמן משמעותי יותר מעבר לתקופה שחלפה עד כה בעניינו של המבקש. לגופה של הבקשה, הוטעם כי אין כל מקום לאפשר למבקש לעבוד בתחומי מחנות צבא, בליווי מפקח, כפי שהוצע, וזאת נוכח חומרת האישומים שיוחסו לו, טיב האלימות הטמונה בהם והיותם כרוכים בהחזקת כלי נשק המצוי לרוב בתחומי יחידות הצבא.

11. בחנתי פעם נוספת את הבקשה ומצאתי לדחותה. לעמדתי, המבקש לא הצביע על כל שינוי נסיבות המצדיק היעדרות לבקשה. אף חלוף הזמן אינו ממושך דיו באופן המצדיק בחינה מחודשת של ההחלטה ופרטיה.

על פי ההלכה הפסוקה,

"פרק זמן ייחשב כניכר בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הגורמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם התנאים. במסגרת מאזן זה, יובאו בחשבון בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות; המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות" (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל).

אך מובן כי יש לשקול בהקשר זה את היקף מגבלת החירות בו נתון מבקש קונקרטי ופגיעתם של התנאים בהם הוא שווה בניהול אורח חיים שגרתי.

12. בראי מבחנים אלה אני סבור כי יש לדחות את הבקשה. מיום שחרורו של המבקש לחלופת המעצר כאמור, חלפו כארבעה חודשים בהם לא חל כל שינוי בתבנית הראיות או בקבלת אחריות למעשים מצידו של המבקש. חלוף הזמן כאמור, כמו גם טיב האישומים המיוחסים ופרקי הזמן שבהם היו מעורבים אחרים שחלקם דומה, נתונים במגבלת חירות דומה או קשה ממנה, מבציעים על כי לעת הזו דין הבקשה להידחות. המבקש לא השלים אף הליך טיפולי בשירות המבחן, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו לא כהתה ואף נתונים אלה מבססים את דחיית הבקשה.

13. ממכלול הטעמים האמורים ראיתי לדחות את הבקשה.
המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.